

எதிரிகள்

என் இதயம் கவர்ந்த எதிரிகளே
உயிர் நண்பர்களை நேசிப்பது போலவே
உங்களை நான் நேசிக்கிறேன்.
கைகுலுக்குகிறீர்கள்; மார்போடு அணைக்கிறீர்கள்.
காட்டிக் கொடுக்கும் முத்தத்தை
என் கன்னத்தில் விதைக்கிறீர்கள்.
பதிலுக்கு நான் என் கன்னத்தை உரச நேர்கையில்
உங்கள் முகம் ஏனோ
கழுதைப் புலியின் முகமாக மாறி விடுகிறது.
பொய் மணக்கும் வார்த்தைகளின் மலர்ச்செண்டை
ஜிகினாத்தாள்களில் சுற்றி
பணிந்து நின்று பரிசளிக்கிறீர்கள்.
இருட்டில் துடிக்கும் என் இருதயம்
நிழலிலேயே பழுக்கும் ஒரு பழத்தைப்போல
உங்களை மன்னித்து மன்னித்துச் சிவந்து விடுகிறது.
நான் பகல் என்று சொல்வதை
நீங்கள் இரவு என்று அறிவிக்கிறீர்கள்.
இரவின் ரகசியங்களையும் பகலின் வெளிச்சங்களையும்
தங்கத்துடன் செம்பு கலப்பதுபோல் உருக்கி வார்த்து
ஒரு மோதிரம் செய்து அணிந்து கொள்கிறேன்.
எரியும் சுடருக்குப் பக்கத்திலேயே காத்திருக்கும்
இருட்டைப் போல என்னை அணைப்பதற்காகக்
காத்திருக்கும்.
என் அன்புக்குப் பாத்திரமான எதிரிகளே
உங்கள் உளிகளின் தலை மீது விழும்
பலமான சுத்தியல்களின் தாக்குதலில்

கரடுமுரடான பாறையிலிருந்து என்னை
ஒரு அதிருப்ச் சிற்பமாகச் செதுக்கி எடுக்கிறீர்கள்.
இரவெல்லாம் கண்விழித்து எனக்கெதிரான திட்டங்களை
நீங்கள் தீட்டிக் கொண்டிருக்கையில்
நான் நிம்மதியாகத் தூங்கி விடுகிறேன்.
உண்மையில் நான் அஞ்சுகிறேன்
ஒருநாள் காலையில் படுக்கையிலிருந்து விழிக்கையில்
என்னைப் போலவே மொழுக்கட்டையான மூக்கு
உங்களுக்கு வந்து விடுமோ என்று..
அழிக்கும் முயற்சியில் என்னை வளர்த்துவிடும் நீங்கள்
உண்மையில் என் எதிரிகளா? என் நண்பர்களா?
--- 2 , செப்டம்பர் 2020

